

1882-07-08

þý Ÿ ½ - ð Å Á µ Á - " · ¼ ± Á Ç µ - É ½ ° ± ½
þý (Å Å ½ - Ç . µ ⁰ Ä ð Å · ³ ð í ¼ . Æ í » » ð

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11344>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ἐγησίαι πρεπληρωτέα,
ιν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου σελί-
μα δέκα. Ἐν τοῖς χωρίοις σελίνη
ἴττα. Φυ τῷ ἑώτερῳ φράγκα εί-
κοσιν. — Εἰδοποίησις ἡ διατριβαί-
κιταχωρίζονται πρὸς θημιτούς φράγ-
κον τὴν γραμμὴν. "Εγγραφή Κ
Εργατικά ἡ Δημαρχικά πρὸ δύον
τείνεις τὴν γραμμὴν. — Αρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς
ΑΛΗΘΕΙΑΣ" καταχωρίζονται
ωράν.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἐφημερίς | Ἔβδομαδιά.

Έκδότης & συγραφέας Α. Κ. ΠΑΔΑΙΩΝΟΣ. (Editor A. C. Palaeologos)

Ο ΝΕΟΣ ΠΕΡΙ ΔΗΜΑΡΧΕΙΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ἄγονου. ἕφουλον.)

Τὸ 86 ἄρθρον, διαλαμβάνον περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐκάστοτε ἐπὶ ξαλλομένων δημοτικῶν φόρων, λέγει. “Ἐάν τις, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου γενομένην βεβαίωσιν πρὸς φορολογίαν κατὰ τὸ Θέσπισμα τεῦτο, δὲν ἔκτίσῃ ἐμπροσθέμως αὐτὴν, ἐντὸς δὲ ἡμέρων 14, ἀφῆς αὕτη ἐγγράφως καὶ νομίμως ἐξηγήθη ἢ ἐάν τις καταλίπῃ, ἢ πρόσκειται νὰ καταλίπῃ ἵδιο κτησίαν τιὰ χωρὶς προηγουμένως νὰ πληρωσῇ τὴν ὀφειλομένην φορολογίαν διὰ τοιαύτην ἰδιοκτησίαν, ἀρνεῖται δὲ νὰ πληρώσῃ καὶ μετὰ ἐγγραφον νόμιμον πρὸςτοῦτο πρόσκλησιν, τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ προθῇ δικαστικῶς ἐνώπιον τῆς Ἀρμοδίας Δικαστικῆς Ἀρχῆς, καὶ καταναγκάσῃ τὸν ὀφειλέτην εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς καθυστερούμενης φορολογίας, καὶ ἐν περιπτώσει καθῆν ὁ καθυστερῶν δὲν ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ὅταν κλητευθῇ, ἢ δὲν ἐπαγάγῃ λόγους ἵκανον διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῆς, τὸ Δικαστήριον τότε δύναται νὰ διατάξῃ καὶ παραγγελῃ τὴν πληρωμὴν, πρὸς τοιαύτην διαταγὴν καὶ ἀνάφορθῇ νὰ συμμαρφωθῇ δύναται τὸ δικαστήριον τὴν εἰσπράξιν διατῆς καταναγκαστικῆς πωλήσεως τῆς ειναιτῆς περιουσίας καὶ λοπῶν κτημάτων τοῦ καθυστερούντος. Τὰ ἔξοδα πρὸς εἰσπράξιν καθυστερούμενης φορολογίας δύνανται να εἰσπραχθῶσι συγχρόνως μὲ τὴν καθυστερούμενην φορολογίαν ἀνοῦτος διατάξῃ τὸ Δικαστήριον ἀνομίας οὐδὲν επῆμα εὑρεθῆ, τὸ Δικαστήριον δύναται διὰ μεταγενστέρας Ἐπιταγῆς, κατ' αἵτησιν τοῦ Συμβουλίου, νὰ διατάξῃ τὴν φλάσισιν τοῦ ὀφειλέτου οὐχὶ πέρα τῶν τριῶν μηνῶν, ἐπειδὲ ἐάν ἦδ

ἐπληρώθησαν πρότερον αἱ φοροὶ λογίαι, καὶ Δικαστικὰ ἔξοδα καὶ πᾶσα ἐν γένει δαπάνη. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ Δικαστήριον ὁφείλει ἄμα τῆς φορολογίας ἀποδεχθεὶς σημῶς δεόντως γενομένης καὶ δημοσιευθείσης προέκυψε δὲ καὶ τὸ γεγονός ὅτι ὁ ἐναγόμενος ἔχει ἴδιο κτησίαν τινὰ φόρουν ὑποτελῆ ἡρηνήθη δὲ καὶ τὴν πληρωμὴν τῆς φορολογίας καίπερ ζητηθείσης, νὰ διατάσσῃ τὴν πληρωμὴν ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐναγόμενος ἀποδείξῃ δυνάμει τοῦ θεσπίσματος τούτου ἢ ὅτι ἡ φορολογία ἀδίκως ἐπεβλήθη ἢ ὅτι δὲν ἔπειρε νὰ φορολογηθῇ.”

Το δέ 87 Έαν ηδιαμονή τοι
καταλογισθέντος πρὸς φορολογίαν
ἡναι ἄγνωστος πρὸς τὸ δημοτικὸν
συμβούλιον, ἡ δὲ ἀνεύρεσις τῆς δι-
αμονῆς του καθίσταται ἀδύνατος
καὶ μετὰ τὴν γενομένην ἔρευναν
ἐντὸς τοῦ ἀκινήτου ἴδιοκτησίας δι-
ῆν κατελογίσθη καὶ ἐξεβαιώθη πρὸς
φορολογίαν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει
ἡ κλῆσις ἐπὶ μὴ πληρωμῇ τῆς φο-
ρολογίας, δύναται νὰ ἐπιδοθῇ καθ-
όν τρόπου ἐπεδίδονται ἐν ὁμοίᾳ
περιστάσεσιν αἱ συνήθεις κοιν-
ποιήσεις.”

Κατὰ τὸ 88 ἀρθρον οὐδὲν ὁ
μοικὸν συμβούλιον δύναται νη
συνομολογήσειονδήποτε δάνειον
ἄν μη ἔξουσιονδογῆθη πρὸς τοῦτο

Οἱ Κογαρισμοὶ τῶν θηραρχεῶν
κλειόμενοι ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν μηδέποτε
τὰ τὴν 30 Ἰουνίου καὶ 31 Δεκε
βρίου ἑκάστου ἔτους καὶ ἔξεταῦ
μενοι καὶ ἔξακριβούμενοι ὑπὸ τοῦ
δημογικοῦ συμβουλίου, θέλουσιν
πογράφεσθαι ὑπὲρ τοῦ προέδρου
τοῦ ταμίου καὶ τριῶν τοῦ διάχτε
συμβούλων καὶ παραπέμπεσθαι
εἰς τὸ Ιδαρὲ συμβούλιον (1), διπ
οῦται διορίζεται δύο ἐμπείρων τοῦ λο
στᾶς πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ ἐ^τ
λεγέντιν. Ωστε τὰ δημογικὰ στ
εούλια, πρὸς ἣ μικρὰ παρέχεται

ἐμπιστοσύνη, Θέλουσιν ἔχει ἀνωτέρων ἀρχὴν τὰ Ἰδαὶ ! ἄρθρον 89.
Ἄντιγραφον δὲ τῶν λογαριασμῶν μεθ' ὅλων τῶν φορολογικῶν πινάκων, καταστίχων, πρακτικῶν, συμβολαίων καὶ παντὸς ἐγγράφου μαρτυρικοῦ καὶ παραλαβῆς ἀποδείξεων Θέλει ἐκτίθεσθαι, μετὰ τὴν ἐξέλεγκτιν ὑπὸ τοῦ ρηθέντος Ἰερᾶρε, ἐν τοῖς δημοτικοῖς γραφείοις, ἵνα πᾶς ἐνδιαφερόμενος λαμβάνῃ γνῶσιν αὐτῶν, ἀν Θέλῃ δὲ, καὶ ἀντίγραφον ἢ ἀποστάσματα αὐτῶν ἀνευπληρωμῆς τινος. ἄρθρον 90.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 96 “οἱ λογαριασμοὶ
ἐντὸς 14 ἡμερῶν μετὰ τὴν συμ-
πλήρωσιν καὶ τὸ πέρας τῆς ἐξελέγ-
ξεως, θέλουσι μεταβιβάζεσθαι πρό-
τον Ἀρχιγραμματέα τῆς Κυβερ-
νήσεως, ὑπ’ αὐτῶν τῶν ἐλεγκτῶν
συννοδευόμενοι διὰ μᾶς ἐξελέγξε-
ως, οἵαν νομίσουσιν ἀρμοδίαν, οὐ
δὲ λογαριασμοὺς των μετὰ τῆς ἐκ-
θέσεως θέλουσι δημοσιεύεσθαι ἐπ-
τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι.”

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 102 “Ο Μ
Ἀρμοστῆς ἐν συμβουλίῳ δύναται
νὰ διορίζῃ ἔνα ή καὶ πλείονας ἀ-
μούδιοντς ἐπιθεωρητὰς νὰ ἐξετάζο-
σι τὰς ψυχοθέσεις τοῦ Δημ. συμβο-
λίου καὶ ἀναφέωσι τὰ περὶ αὐτοῦ
καθ' ὃν τρόπον διατάσσει τὸ δι-
ταγμα, πᾶν δὲ συμβούλιον ὁφεῖλε

Κατὰ τὸ ἄρθρον 103 “Ἐὰν δὲ μοτικόν τι συμβούλιον ἀρνηθῇ νοσητῷ συμμορφωθῆ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Θεοπίσματος τούτου περὶ αδιβάσεως τῶν λογαριασμῶν προέξελεγξει ἢ τοῦ ἐκλογικοῦ κατόλγυν πρὸς τὸν ἀνωμνησθέντα οικητὴν τὰ μέλη τοιούτου συμβούλιου θέλουσιν ἀθρέα ἢ κεχωρισμένα τιμωρεῖσθαι διὰ χρηματικού ποιῆς μὴ ὑπερβανοθέντες τὰς διατάξεις παντὸς ὅσου διαρκεῖ ἢ ἀνοτίων

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον
τῷ Συντάκτῃ. Γραφεῖον καὶ Τυπο-
γραφεῖον "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ὡςδέ· Λ
γίου Ἀγρέου διπό τὴν σικανήν κ
Δημητρ. Χατζῆπανδον ὑρίδ. 56

Λί συνέρομαι είσιν ὑποχρεωτικαὶ
ἔτησια. Τὰ πρὸς ἐμοσιεύστην ἐπὶ^{το}
στελλόμενα, ἐμοσιεύμεναὶ μῆ
δέν ἐπιπτέρεθνται. Ἐπιστολαὶ μῆ
ἀπηλλαγήναι ταχινέρομικον τέ
λους εἰσιν ἀπανάστητοι.

νησις, καὶ πᾶς πρόεδρος, ἢ ὑπάλ-
ληλος τοῦ συμβουλίου ὃς τις ἐν γνώ-
σει καὶ ἐκουσίως ἐπιτρέπει ἢ ἔξου
σιοδοτεῖ τοιαύτην ἀρνησιν θέλει ε-
πίσης τιμωρεῖσθαι διὰ τῆς αἰτῆς
ῶς ἀνωτέρω χρηματικῆς ποιῆς.

Κατὰ δὲ τὸ 104^ο Ἐὰν ὁ Πρόεδρος, σύμβουλος ἢ ὑπάλληλος δὴ μοτικοῦ συμβουλίου παραμελήσῃ, ἢ ἀποποιηθῇ νὰ συμμօρφωθῇ πρός τινα τῶν διατάξεων τοῦ Θεσπίσματος τούτου σχετικῶς πρὸς τὴν πορείαν καὶ ἀνακήρουξιν ἐκλογῆς τινος, καθὼς ἐπίσης καὶ πρὸς τὴν δὴ μοσίευσιν τῶν καταλόγων, καὶ τὴν ἐπιτρεπομένην ἐπιθεώρησιν, ἢ ἐὰν τιγραφῆν αὐτῶν, ἢ ἀρνεῖται νὰ δώσῃ ἀντίγραφα τῶν καταλόγων, οὐ τος θέλει τιμωρεῖσθαι διὰ χρημάτων ποιηῆς μέγοι Λ. 20.”—

Κατὰ τὸν νέον λοιπὸν τοῦτον
δημοτικὸν νόμου ὁ τε¹ Δημαρχος ἐ²
οἱ δημοτικοὶ σύμβολοι μόνον καθή-
κοντα ἔχουσιν οὐδὲν δὲν δικαίωμα;
Θὰ διατρέχωσι δὲ τὸν³ κίνδυνον εὐ-
πάση στιγμῆ⁴ ινὰ ὑποθέλλωνται
εἰς ποινὰς καὶ πρόστιμα ἐὰν⁵ δὲν
ἐκπληρῶσι κατὰ γράμμα καὶ πνεῦ-
μα τὸν διέποντα τὰ Δημαρχεῖα νό-
μον. ὅστις καθιστᾶ τὰ δηματικὰ
συμβούλια ὑποχείρια εἰς τὴν πο-
λιτείην ἀρχῆν καὶ τὰ⁶ Ἰδαρὲ συμ-
βούλια! Δύναται λοιπὸν οὐαὶ εὐδο-
κιμήσῃ τοιοῦτος ἐμποτικὸς μέρος;

ΠΕΡΙ ΟΙΝΟΠΟΙΗΑΣ.
Πρὸς τοὺς ἀμπελουργοὺς
τῆς Κύπρου.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ἡγουμ. φύλλου.)
Η'. Εἰς ταὺς πολὺ γλυκεῖς καὶ
θολοὺς οἶνους [τοιοῦτοι δὲ ἔξαρ-
λονθοσσι νὰ γηραι πολλῶν χωρί-
ων μας οἱ οἶνοι ἐπὶ 5 ή 6 τερίκου-
μηνας] ἐπιτρέπεται νὰ μεταχειρι-
σθῶμεν τὸν γένφον ὅλλα, ἐν τινι μα-
τρῷ (ἐν Γαλλίᾳ ὅπου ἀστάτως γ-
νιται χρῆσίς τις τοῦ γένφου, ἐπ-
τρέπεται ἡ χρῆσις αὐτοῦ μέχρι τ-
νὸς ὄρθου καὶ ἀπαγορεύονται, δ-
ιάμει νόμου, οἱ οἶνοι εἰς τεῖς

πολονες ἥθελεν εύεθη πλέον τῶν
ἕνο γραμμῶν εἰς μίαν λίτραν
χωῆσις τὸν γύλου γίνεται ὡσαν
τῷς καὶ ν Ἰστανίδ) δηλ. εἰς 128
δικάης (ἴνου πρέπει νὰ βάλλω
μεν οὐχὶ περιστοτερα τὸν 150
φραμίων γύψου. Τὸν γύψου λοι
πὸν ρίπτονσιν εἰς τὸν οἶνον διόπι
πρῶτον παρασύρει μηχανικῶς εἰς
τὸν πυθμένα (πάτον) τοῦ ἀγγεί
ου τὰ αἰωνίερνα μερῖσια τῆς ζή
μης, δεύτερον διόπι ἀφαιρεῖ οὐδωρ ἀ
πὸ τοῦ οἴνου καθιτέψ αὐτὸν ἰσχυ
ρότερον, οὗτοι ἐνέχοντα περισσότε
ροι φίλοκρνται ὑπερ, ὡς γνωρίζο
μεν ἔχει τὴν ιδείητα νὰ σαματᾶ
τὴν ζήμια τοῦ εμποδίζον τὴν ζυμώ
σεως διεγερτικὴν τῆς ζύμης ιδιότη
ταὶ ὡς εἰς τούτου τὴν ἐκ νέου τοῦ
οἴνου θύλωσιν. Τέλος, ὡς πολλοὶ
διπροσχνθίζονται, εἰς τὸν μαῦρον ἦ
ἔρυθρον οἴνου συντελεῖ ἡ γύψος
εἰς τὸ νὰ καταψήσῃ τὸ χρῶμα αὐ
τῶν ὠραιότερον, ενεργοῦσα κατὰ
τὴν Μαντενὲ διαφοροτρόπως.

Οι πίνοντες όμως οίνου θεωροῦσι γενικώς αὐτὸν ώς βλάπτοντα σταν περιέχη γύψου. "Άντο τὸ κρασὶ κτυπᾷ τὸ κεφάλι, εἶναι γυψω μένο." τοιαύτας παρατηρήσεις ἀκούονται οι οίνοπλαι πολλάκις. "Καὶ ἐγὼ δὲ ἐρωτήσας πολλοὺς οἰνογνώμας πρακτικοὺς (λέγει ὁ Ρουσόπουλος) ἔλαθον πάντοτε διὰ τούς ξαίσθεις ὅτι λίαν μεγάλη εἶναι η διαφορά τῆς ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου ἐνεργείας τοῦ γυψωμένου οίνου ἀπὸ τοῦ ἀγνώστου· ἐνῷ, λέγουσιν, ἐν ποτήριον ἐκ τοῦ πρώτου κτυπᾶ εὐθὺς εἰς τὸ κεφάλι, πέντε ποτήρια ἐκ τοῦ ίδίου οίνου χωρὶς γύψου δὲν προξενοῦσι τὸ αὐτὸν αἴσθημα, εἶνε ἔλαφροτέρα, λέγουσιν, ἢ ἐκ τούτων μέθης ἐνῷ ἢ εξ ἐκείνου εἶναι Σαρεία φέρουσα ἀφόρητον έλαφος εἰς τὸν ἐγκέφαλον. Ταῦτα Σεβαίως εἶναι ὑπερβολικά, διότι τὸ πρᾶγμα δεῖται ἡ ίδιωτερας ἐξετάσεως διὰ χημικῆς αναλύσεως."

120, ἐνῷ ἐγὼ τὸν εἶχον ἀπ' ἔδω ἀγνοάσει πρὸς 180 Γρόσια τὸ γομάρι μὲ λίραν Τουρκικὴν πρὸς 106. Ἐπὶ τέλοντος εἰς τὴν προσφερθεῖται σάν μοι τιμὴν ἡ ναγκάσθην ωὐτὸν παραδῶσω, διότι μοι ἦτο ἀδύνατον καὶ ἐπιτίχω ἀνωτέρων τὸ μόνον δὲν ἐλάττωμα, ὅπερ εὑρίσκουν εἰς αὐτὸν οἱ οίνοπλαι, ἦτο τὸ τῆς μυρωδῆτος τῆς πίστας "κρῆμα τὸ κρασὶ τὸ γόμα χαλάτε μὲ τὸ κατράμι, ἔδω δὲν τὸ πίνουν τέτοιο κρασὶ, πατριώτῃ" μοὶ ἐλεγούν οἱ περισσότεροι, ἡ ἀνεχώρουν θυμωμένος ἀπὸ τὰ οίνοπλα εἰς ἄτων, διότι κατηγόρουν τὸ πρᾶγμα μά μον. Καὶ ὅμως εἰς τὴν ἴδιαν ἐποχὴν οἱ μαῦροι οἴνοι τῆς Κρήτης Σάμου ἡ Σαντορίνης ἐπωλοῦντο 21]2, τῆς Τενέδου 3, τῶν Σαράντας Ἐκκλησιῶν 31]2, ἡ ὁ περιφημότερος τῆς Νιασσοῦς 4 γρ. την ὁκ.

Διατί κατὰ τὰ παρελθόντα 3 ἡ 4 ἔτη ἡ ἐφέρος δὲν ἐτάλησαν κρασία Κυπριακὰ εἰς Χίου, ἐνῷ ἄλλο

“Ἐν γένει, λέγει ὁ κ. Ρουσόπον
λος, Θεωρῶ φευκτέαν τὴν χρῆσιν
διοφθιτικῶν μέσων, διότι ὁ καλῶς
παρασκευασθεὶς οἶνος καθαρίζει
ἀφ' ἑαυτοῦ, ή τούλαχιστον ὄφείλει
ηὰ καθαρίσῃ ἀποτιθεμένης μετά
τὸ πέρας τῆς ζυμώσεως τῆς τρυγὸς
(τρύκας) ἡ λοιπῶν. Εὔκολωτερον
δὲ πάντων συντελεῖται· η διαύγει
α τῶν οἴνων ἐκείνων, οἵτινες δὲν πε-
ριέχουσι σάχαιρον, δηλ. οἱ μὴ γλυ-
κεῖς (προστκοι) καθαρίζονται εύκο-
λωτερον τῶν γλυκέων.

Θ'. Ἀπὸ τῆς ὑποσάθμης [τρύκας παρ' ἡμῖν λεγομένης] πρέπει κυρίως νὰ χωρισθῇ ὁ οἶνος μεταφερόμενος μετά τὴν παῦσιν τῆς δευτέρας ζυμώσεως εἰς νέα ἄγγεια (πιθάρια) εἰς τὰ ὅποια δύναται πλέον νὰ μείνῃ ἀποθηκευμένος.

Η μετάγγισις [μετακόμισις] αὗτη γίνεται 4 ή 6 μῆνας ἐνίστε καὶ μετά ἓν ἔτος. Παρ' ἡμῖν δὲ γίνεται πάντοτε, ἀλλὰ πωλεῖται ὁ οἶνος ἀπ' εὐθέλειας ἐκ τοῦ πρώτου πενταριῶν καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις συμβάίνει νὰ γραι Σολός. (μερικοὶ όμως ἀποτελουργοί μας προσπέμπουσι τὴν ὄφελειν τοῦ γίνεται τ.ε. τοῦ οἴνου εἰς της λιον, ἀκολουθήσατε διὰ τὸν κατεσκευήν του τὰ ἀνωτέρω ἐπιτημούντα παραγγέλματα, η μὴ περιφριγῆ τὴν συμβούλην τῶν φίλων σαστραν σᾶς παραγγέλλωσιν τὰ περιποιῆσθε τὰ πράγματα σας καθλιασθεῖτε η κακοκεφαλιά σας ἵστας ζημώνει θούχη τοὺς ἐμπορευομένους τὰ προϊόντα σας. Ἐν Λειτουργίᾳ

Π ΚΑΤΑ ΤΗΣ «ΑΛΗΘΕΙΑΣ» ΜΗΝΥΣΙΣ.

(Συνέγ. ἐξ τοῦ ἡγούμ.. φύλλου.

Τὴ ἐπαύριον ἀκρίβως κατὰ τὴν
ὑρισμένην ὥραν παρουσιάσθημεν ἐν
γάλην τοῦ δικαιοτητοῦ ἐγκοντεζυν-
θυοφον τὸν περὶ τὰ νομικὰ ἐντριβέ-
στατον καὶ συντάκτην τῆς ἐν Λάρ-
νακῃ ἐκδίκημένης « τ. τ. » αξιότι-
μον κ. N. Ρώττου, ὅστις μετὰ με-
γάλης προθυμίας καὶ ἀφίλοκερδείας
ἐγκαταλειπὼν τὰ ἐν Λάρνακῃ ἔργα
των, προσηγένεθη νὰ ὑπεραπτισῃ τὴν
φάσιν ὡρεὰν, ἐφ' ὃ καὶ αὐθικα-
μαριας ἐκράζομεν αὐτῷ γάριται
καὶ πολλὴν δύολογη ὑμεν τὴν εὐ-
γνωμοσύνην. Ἡ αἰθουσα τοῦ δικαι-
οστηρίου καὶ ὁ πρὸ αὐτῆς διάδρομος
ἐπληρώθησαν καὶ αὖθις ἀκροατηρί-
ου, ὡς ἐκ τῆς σαθρότητος δὲ τῶν
τοῦ πατώματος δοκῶν ἐφύβηθησαν
οἱ ἐν τῷ σεραγίῳ μη καταπέσῃ το-
δάπεδον καὶ διετάχθη ἡ τῆς αἰθουσ-
σης κένωσις· ἡ πριεργία ὅμως καὶ
τὸ ἐνδιαφέρον ἦν μέγα, ὥστε ἡ αἰ-
θουσα μόλις κενωθεῖσα, ἐπληρώθη
αὖθις.

Ο ἄγγλος ἐπόπτης κ. Σίγαρπος
λὴν ἐπιδειξάμενος τὴν ἀβροφροσύ-
νην καὶ προσενεγκλῶν ἔδραν παρὸ-
τὸ γραφεῖον του τῷ τε ἡμετέρῳ
συνηγόρῳ καὶ ἡμῖν, ἡρώτησε τὸν κ.
Ρῶτσον ἐν τίνι γλώσσῃ ἐπεθύμει ν-
ἀγορεύσῃ, οὗτος δὲ ἀπήντησεν ὅτι
θὰ ἡγορεύει ἄγγλιστὶ, ἵνα δὲ ἐπό-
πτης ἀντιλαμβάνηται ἀμέσως τῶν
λεγομένων. Τὰ πρακτικὰ (ὦν ἀν-
τίγραφον, καίπερ ζητήσαπι, δε-
ἔδθη ἡμῖν) ἐκρατοῦντο ἀγγλιστ-
ὑπὸ τοῦ κ. Σίγαρ, μεθηρμηνεύοντα
δὲ καὶ τουρκιτὶ ὥπας ἐνοῦη τὸ δι-
καστήριον καὶ ὁ Τούρκος γραμμα-
τεὺς. Οἱ ἡμέτεροι συνήγοροι μετὰ
πολλῆς δεινότητος λόγου καὶ νομι-
κῶν ἐπιχειρημάτων ἀνήρετε τεχνη-
έντως τὰς τοῦ συνηγόρου τοῦ μη-
νυτοῦ λόγους καὶ ἐν τελει ἐπέδωκα-
τῷ δικαστηρίῳ κατάλογον 14. μα-
τύρων πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐνοχῆς
τοῦ μηνύοντος συμφώνως πρὸ
τὸ 213· ἀρ. τοῦ τουρκ. πα-
νικοῦ νόμου, ὅπερ καὶ ὁ κατή-
γορος ἐπεκχλέψθη. Τὸ δικαστήριον
μιαδι σκερθὲν κεκλεισμένων τῶν θυ-

ρών αὐτούς ταύτους, ἀπεράντως οὐδὲ μηδέχθη ἀποδεῖξεν, ἐξήτηρε, δὲ παρ^τ
μῶν ὅπερ φανερωσθαι μεγ τὸ ὄνοτον
τοῦ ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ· εἰστήκη
ἀπαίτησιν ταύτην τοῦ δικαιαστηρίου
διν ἐνεδόκατεν, ἐπειλείνατεν δὲ εἰ
τὴν ἀπόδειξιν τοῦ πράγματος· "έτη
τῶν μαρτυρῶν, εἶπεν ὁ ἡμέτερος
συνήγορος, θὰ φανῇ ἂν Θὲς ἔξελθῃ
ἐντείμεν δὲ κατῆγορος μὲν ὑψηλή
τὴν κερατίην ἀς ἀβίως· ἢ τούναντε
σον·" το δικαιτήριον ὄμως ὁ ἀπερό^τ
σιτεκ, ἀπεράπτες· διέταξε νὰ κεν
Θη ἡ αἰθουσα καὶ συσκεψθὲν δῆμε^τ
ἔξεδωκε τὴν ἐπῆς καταΐκατι εἰ
καὶ·" ἡμῶν ἡ πόρατιν. "Η ἀπόρατη
αὕτη παρεῖχεν ἡμῖν τὸ δικαιωμα

τῆς ἐφέσεως, ἀλλὰ θεωρήταντες ἄ-
πα ταν τὴν ἀπὸ ἀρχῆς πορείαν τῆς
καθ' ἡμῶν μηνύσεως μηδόλως δι-
καιαν καὶ νόμιμον, δὲν ἡρετιζάλο-
μεν τὴν καθ' ἡμῶν ἀπόρατην τοῦ
Ταῦτη Λειψυδίας, ὑπεκυψαν δ'
ἄκοντες εἰς αὐτὴν, πληρώσαντες
ἐκ τοῦ ἴσ/γνου ἡμῶν βαλαντίου τάς
τε δεκαπέντε ἀγγιλικάς λίσας τοῦ
προτιμού καὶ ὑποστάντες ἐτέρων
τότων λισῶν δαπάνην καὶ ἀπώλει-
αν χρόνου!!!

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΒΙΓ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ.

“Ο Λευκωσιάτης Μ.λικτζίαν ” Ε.φρ.
δί’ ἀποφορᾶς του ὑπὸ ἡμὶ ρωμῷ. 25 Μαρ.
τίου 1882 ἢ ἀριθμ. 1589 ἐνήγαγε τὸν ὑ.
πένθινον συντάκτην τῆς ἐν Λευκωσῶ ἐκδί^τ
δουένης Ἑλλ. ἐφημερίδος “Αληθίας” κ.
Παλαιολόγων ὅτι εἰς τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν
11 Μαρτ. 82 ἢ ἀριθ. 61 τῆς εὐρημένης
ἔφημ. φύλλων κατεχώρισε διατριβὴν ἐκ
Λεικωσίας ἐν ἦ. λόγον. ποιούμενος περὶ^τ
χαρτοπαιγνίου σικεφτιτεῖ αὐτὸν ἀποκα^τ
λῶν κλέπτην ἢ εὐθύτερον πάσι τὴν
τιμὴν καὶ ἀξιοπούσειάν του, καὶ ζητεῖ ὁ
Μεληστιάν ἐρένδης κατὰ τὸ 213 ἄριθ.
τοῦ πρινκιπικοῦ ἀρχοντοῦ νὰ ὑποβληθῇ ὁ συκο-
φάντης εἰς τὴν ἰδίαν ποιηὴν εἰς ἡ. κὰ ὑπε-
βάλλετο ὁ ἰδιος, ἐὰν ἡ δημιουργείσα πρᾶ.
Εἰς ἥθελν ἀποδειχθῆ παρουσίσε δὲ τοῦ
ὑψηλῆν διαταγὴν τοῦ ‘Αχράν αὐτὸν ὑπὸ^τ
ἡ.ερομ. 30 ζεμπζίλ ἀχιθ 1290, δινάμει-
τῆς ὑποίας ζητεῖ νὰ προσέχῃ καὶ νὰ δε-
κασθῇ ἐνταῦθα ὁ Παλαιολόγος.

Συμφώνως μὲ τὸ περιεχόμενον τοῦ Ἑ-
ωριανὴ προσεκλήθη ὃ κατηγορούμενος
διὰ τὴν 4 Μίλου ἡμέραν Πέμπτην. Ἡλ-
θεν λοιπὸν εἰς τὸ δικαστήριον ὁ ἐπίτροπος
τοῦ κατηγοροῦ Τιράννης ἐφένδης καὶ τοῦ κα-
τηγορούμενου καὶ Προσχάλης ὁ Τιράννης ἐφέν-
δης κατέθεσε καὶ προφορικῶς ὅτι ὁ κα-
τηγορούμενος πρό τινων ἡμερῶν εἴς τὸ
φύλλον τῆς "Ἀληθίας" ὑπὸ ἡμερομ. 11.
Μαρτίου 82 καὶ ἀριδ. 64 κιτεχώρισε δε
ατριβὴν τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ ἀντοποκριτοῦ,
τού, ἐν ᾧ ἐλέγει ὅτι δὲ τε ἡτης του πρὸ-
πολλινῆς ἐνησκεε, τὸ ἐπάγγελμα την κλε-
πτου εἴς τὸ χριτοπνίγμαν καὶ ὅτι τοι-
ουτοπρόπως ὥφελιτο ἀρκετὰ χρόνατα,
καὶ ὅτι εἶχεν ὡς ὕσχυνά του καὶ μιτρε-
κινές ἄλλους, καὶ ὅτι δημοπιέσθας εἰπά-
τοντίθετο ωφελώντερον τὸν πελάτην του
καὶ 5—10 ἄλλους, ἢ ἐπηγησεται ἐφαρμό-
σθῆ κατὰ τοῦ κατηγορούμενου ἡ ἴδια ποι-
ηή, ἵνεις δικίως ια ἐπεβάλλεται τῷ πελά-
τῃ του, ἵνεις οἱ δημοπιέσθαις πράξεις εἴ-
χετο ἀληθίας, κατὰ τὸ 213 ἀριθμοῦ
του ποικιλού τομή σ. περὶ συσφαντίας, ὃ
πρὸ τούτων ἀπέγγιητε τὴν ἵν τῷ δικτη-
ρίῳ παρουσίτην τοῦ κ. Πάλαιολόγου ὡς
οὐαὶς τῆς ὑγιεστεως ποικιλῆς.

Ω ξιέρροστοι τῶν κατηγορίων
Προχάλλες πίπει ὅτι, ἐπειδὴ τὸ ἀκαρυ-
φῶν τοῦ πελάτου του ἡμαῖς εἰς Λιμηνού-
καὶ ἐπειδὴ εἰς Αλυκωστόν δὲν ἔχει κατά-
στημα ἐν φυσικῷ ἔφηται διτος, τὸ Ταῦθη,
τῆς Λιμηνού μὲν ἀ πόδινον νὰ τὸν διά-
ση, καὶ ὅτι ὁ Εὔρωπος τὸν ὄποιον
παρουσιάζει ὀκτώπυρος ἡμαῖς διὰ πολι-
τικᾶς δίσας καὶ τὸ ἔχει ισχὺν εἰπει τηνι-
κῶν καὶ ὅτι κατὰ τὸ 3 ἄρθρο, τοῦ οὐσ- ὄλ
ματτικοῦ τιλούμινον ἡ κλῆσις τοῦ πάλιγονο-
τοῦ ἔπρεπε νὰ ἔργο ίκ μέρον τοῦ Παζή-
της ἐπαρχίας ἐν ἣ σύρισκεται και τοῦ
πολει τὸ κατέργυρος ἡ ὀποτεστὴρ τίθεται
Τοῦ Λιμηνού καὶ διὰ τοῦτο ἀπέτηκε
τοῦ καργηγυροστίου μόνον. Διὰ μὲν αὐτῆς
τοῦτο τὸ περὶ αἱμοβιάγετος τοῦ δικαιο-
ρίου καὶ κατὰ σύντητον διτος δὲν φύγεται
τὸ πειθαρχίας τὸν σύριται τοῦ Λιμηνού.

Μάλιστα περιγράφεται τος καταβόθραν από άνθρωπον που μετέφερε στην περιοχή.

ὅτι ἐπεδὴ δὲ εἰσημένος Ἐλαφρύτες; ἔχει
ἴνγνον τοῦτο εἶναι πολιτικῶν καὶ ποιησιῶν δι-
καστή τοι ἀνάγη η νὰ πιστοποιηθῇ δια-
τυπούμενος καὶ τὴν προδίκην η τοῦ
πιστοποίουμενοῦ τῷ κ. Πλάστη γέ-
γον αὐτὸν εἰλικρινῆ μὲν ποιητας οὐτο-
μόνος εἰπεντος οὐδὲ πατηγορεύοντος οὐτο-
μόνος εἰπεντος οὐδὲ πατηγορεύοντος οὐτο-

Αρβάνης τὰ τὴν ὁμοίωσιν ἡ πόστη
ἀφέτει τα μέρη παρουσιάσθησαν μὲν τὸ
εἰκαστόν μηδὲν δύναται ἡ δέηση. Οὐ εἴπει

λώσωσιν ἡμῖν τὴν μέαν διαρονήτην
των, παρακαλοῦνται μὰ ἀναγγείλωσιν ἐγκαίρως εἰς τὴν διεύθυνσιν
ποῦ ἐπιθυμοῦσι μὰ σέλληται τὸ
φύλλον, καθ' ὅσον ἔξακολουθοῦμεν
μὰ σέλλωμεν αὐτὸν εἰς τὴν προτε
μὴν διαμονήν των.

[*Αλεξάνδρεια τῇ 23]5 Ἰονίλεων 82
[Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ὀμονοίας]*

ТНДЕГРАФИМАТА

Arrest or 4 Iouλίou

‘Η τί τῆς κινητοποιήσεως τοῦ στρατοῦ ἐπιτρυπή ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν συγκροτεῖ τὰς συνιδριάσεις της ὅπε τὴν πρεδράν τοῦ στρατηγοῦ Οὐνολσλέν καὶ συζητεῖ τοὺς ἀναγκαίους καινοτισμούς, διὰ νῦ πρόσκαλέσῃ τοὺς ἐφέδρους ὅπε τὰς σημαίας.

Κων) πολεις 4
'Η συνδιάσκεψις καταγίνεται πάντα
τε συζητητῶν τιρὶ τυυρκικῆς ἐπεμβάσε-
ως ἐν Αἴγυπτῳ.

Παρίσιοι 5

Αἱ μαυτικὴν καὶ στρατιωτικὴν προ-
παροπευπὲ γίνονται μετὰ δραστηριότη-
τως δὲ ἐνδέχομένην μεκτὴν κατοχὴν τῆς
Αἰγαίου.

Λονδίνον 5
·Η Πόλη ἐποίήσατο προτάσεις, εἰς
τὰς διωμέις, υπό τηνας ὄφους.
·Αλλεπάλληλα ὑπουργικὰ συμβούλια

Αποδημονής της Αθηναϊκής πόλεως στην Κύπρον.

Αγγλιαν, ὅτι εἶναι διατεθεῖσην οὐ λάβη
μέρον τες τὴν συνδιάσκεψιν καὶ νὰ στείλῃ
στρατεύματα εἰς Αἴγυπτον ώπο τους ὄ-
ρους, οὓς θὰ υπεδείκνυσιν εἰς αὐτήν, αἱ δυν-
άμεις.

Λοιδίαι μ. 4
Ο. κ. Οκέλεϊ Ζητεῖ ἐν τῷ κοινοβούλῳ
λίψ αφρά τοῦ ὑπουργείων, ὅπως τούτη
δώσῃ ὑπόσχεσιν, ότι ουδαία ἐκστρατεία
γενήσεται εἰς Αἴγυπτον, πρὸν ἡ ἔγκριψις
σι ταύτην αἱ βουλαὶ.

Ο. κ. Πλαστών αρχειαὶ τὰ δωσηρά
ὑπόσχεσιν ταύτην. ““Εχομεν, λέγε εἰ, συμ-
φέροντα μὲν ὑπερισπισθῶμεν, ἀλλὰ πρὸδό-
το παρὸν ὁ σκοπὸς τῆς πολιτικῆς μας εἴ-
ναι μὲν μεταχεισθῶμεν τὴν ἡμώμενην ἔξου-
σίαν τῆς Ειρήνης, ὥπως κατορθωθῇ γὰρ
καινοτίσωμεν τὰς παρυῖσας δυσχερείας.”

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ:

‘Η ἐν Καπολαι συνδιάκεψις περὶ τῶν
Αἰγυπτιακῶν προτυμάτων δὲν ἐπεράτωσεν
ἰσέτι τὸ ἔργον της, πληρεσάτη δὲ ὥρα-
φωις, καθὰ παντοχόδεν ἀγγελλεται, ἐπί-
κρττει μεταξὺ τῶν δύο ὄμριων’. Ἐν τινούς

αὶ ἐνὸς δυνάμαις. Ἀγγλές οἱ Γαλλία, με-
τὰ πυρὶ ἀδονες δριπηριότητος ἔνοπλοι
ται ὅπως μετὰ τὸ πέρας τῆς ανθρακούστης

τριγύμνως διαυχεῖσθαι τοις οὐκ απλακεῖσθαι
κατειληθεῖσθαι ταλαντινοῦμένη, διότι φοβεῖται τέλος
δραν τινὰ ἐξ μέρους τῆς Γεφονοίας· ἀν'
ἐναντίας ἡ Ἀγγλία καθάπερ εἴ τι Λογδίνιο
εφημερίδες γράψουσι, ἀμετάρρεπτον ἀπό

φρων είχε με εινεργησην αναγκή τη μοκη
ιναντίου η της θλήσεως των λυπών δυ-
νάμεων η της Γαλλίας αὐτῆς. ως ἀρχη-
γὸς ήτη ἀγγλικῆς ἐκερατίους ὑπεδίκη
πο του ὑπουργείου τῶν Σρατιωτικῶν

πριγγυός Ερελίους λύνο, φ αρχαικητος
της Τρανσόναδ, τὸν πυρῆνα δὲ τοῦ με-
νιτον σώματος ὁ ἀποτελέσματι εἰ φρου-
ρια τῇ Γιβραλτάρ, τῆς Μιλάνης ἢ Κον-
κριν. Ὁ Χράνος κατακρίνει τὸ μετρον
τῆς προσκλήσεως Ἰθικῶν πρατευμάστημα
διότι φιλάρας ὅτι οἱ ιωαννιταῖ .ης Ἰ-
διαὶς εἰ. Ζε σιμπτάσχωτι μετ' ασπιλε-
τοι πίτες, τολίμους κατα τῶν μωαμεθ-

μῶν τῆς Αιγύπτου, οὓς θὰ ὑποτηρίζει
τούλαχιστον ἡθικῶς ὁ Καλίφης.

Μετὸ τὴν συγκέντρωσιν τριῶν ἀγγειῶν τόλων ἐν τῇ Μισογείῳ, καὶ ὡς Γαλλίᾳ διέταξε τὸν ἔξοπλισμὸν τῶν θυρητῶν Θέριδος, Ἐπόπται, Φλάνδρας, Ἰω-

αννας Ἀρκης, Σειωτας, Δευτης, Βασιλιστης και Ἐονημωσεως. Δύο όπλιται γωγανά σκάφη, Σάριη και Καρρέξ, έξω πλίσθησαν, διετάχθη δὲ ὁ ἐυπλισμὸς ἑτέρων ὀκτώ, ὡς καὶ ἐνοι καταδρομικῶν. 1.800 στρατιώται ἀπεστάλησαν εἰς Τουλάνην· ὑπολιγίζεται ὅτι ὁ γιλλικὸς σόλος δύναται ν ἀποειβίσῃρ ὑπόσλωις σῶμα 10—12 χιλ. ἀνδρῶν. Κατὰ τὸν “Διπλωματικὸν Μήμονα” ἡ Αγγλία ἔχει ἐτοίμους πρὸς ἀποβίσασιν 8 χιλ. ἀνδρας.— Οὖν Αθήναις ἀγαποκοιτής τοῦ “Ν.

οφή της απόχρυσης του αγγλικανικού στόλου είς Αλεξανδρείας και του κατά πλανής τούτης του προσώπου γερμανικού στόλου φέσοντος και ίσως στρατιωτικήν γαυτεκήν δύναμιν τούτο δὲ όπως έμπορόστως καταδειχθῆ ὅτι ή γερμανική κυβέρνησις είργει εντῷ ζητήσατε τούτῳ οὐδειρινόν, καὶ εἰς σημερόνυμο πρὸς τὰς λοιπὰς δυνάμεις. Ισούς τοὺς τὴν φίληρ τελέτην δὲν εἶναι ἀσχετός η εὐθύτης ὅτι οὐ επὶ τῶν πυριτεκών τῇ; Γιλλίες οὐτανούγο; διέταξε γὰρ παρασκευασθαντικά τὸν ἔτοιμη τρόπος ἀπότλων πέντε οἵστε θωρητά καὶ ὅτι οὐ. Τοινάδε σωηθρούστησαν οὐδὴ διδεκτικούς γινόται καὶ πάντες οἱ εἰς ἀδειὰν παντούντες ἀξιωματικοὶ τοῦ πυριτεκοῦ διετάχθησαν γὰρ ἐπιστρέψασιν εἰς τὰς θέσεις πάντων. Πρὸς τοῦτο ἵστος σχετιζεται καὶ η ἐτέρη εἰς Βρυλίου είσοδης ὅτι η γερμανική θωρητή κορδάτης Λυρσο, διετάχθη γὰρ ὡς ἐτοίμη τρόπος ἀπόπλων τὴν 1 ισούλινην ὅτι καὶ ἄλλι πλοῖα οὐδειρινόν οὐκούτης διαταγῆς καὶ ὅτι μεγίστη δραστηριότης ἐπικρατεῖ ἐν τοῖς λιμέσοις Κιέλου καὶ Βιλαλισάβεν.

Πασιεις^ς ο μιγυπτιακος στρατος συνεκεν-
τράθη^ς λέγεται ότι εη^ν ύπερασπισμ^η των
πιγγυπτιακών παραλίων^ς ο^ν αγαλάθη^ς ο^ν
Δερβίς πασᾶς.—Η εν^ν Ρώμη^η έφημι.^ς “Ιτα-
λία”^ς έκφράζει τὴν ἐλπίδα ότι θα^ν ίδη προ-
σεχω^ν τὸν Αραβίην^ν αναρτώμενον^ν ύπο^ν
“Αγγλων ναυτῶν^ν ἐπει^ν ύψηλης^ς ἀγχόνης^ς φ-
ένοντα^ν ἔρει εἰς τὸν^ν λαιμὸν^ν τὸν παράσημον^ν
τοῦ Μεδίσιε^ς αὐτῆ^ν εἶναι, λέγει, ή^ν μόνη^ν
προσήκουσα^ν ἀπάντησις τῆς Εύρωπης εἰς
τὸν Σουλαγάνον.—Κατὰ τὰς εκ^ν Κρήτης^ς ἐ-
φήμεριδας τὰ πράγματα εἰν^ν τῇ^ν ἥσψω^ν εἰσὶ^ν
λίαν^ν ἀνήσυχα, διότε οἱ^ν χριτιανοὶ^ν πληρε-
ζούσιει^ν ἐντούσιας^ν διαμαρτυρηθέντες κατὰ^ν
τῆς Πύλης^ν ἀπεκχώρησαν^ν τῆς συνελέσεως^ν
καὶ^ν ἀπῆλθον^ν εἰς^ν τὰ^ν Ίδια^ν τὰ^ν πράγματα^ν ὁ-
λοκεν^ν δεινοῦνται.—Ἐν^ν τῷ^ν λιμένι^ν Αλεξαν-
δρείας^ν κατέπλευσαν^ν πολεμικὰ^ν σχεδὸν^ν ἄ-
πασῶν^ν τῶν^ν δυνάμεων.

(Ἐκ τῶν διὰ τοῦ Αὐτριακοῦ φύλλων.)
Ἡ ἐν Ρωσσίᾳ κατάτοπις ἔξακολουθεῖ ἀνώμαλος ἢ γεγαραγμένη πολυειδῶς. Τὴν γραφικὴν εἰδησὶς τῆς 18]30 Ἰουνίου ἀναφέρει ὅτι ἡ ἀστυνομία τῆς Περιουσιόλεως σύρισκεται ἐπὲ τῶν ἔχοντων συνωμοσίες τροποβούντος τὴν δολοφονίαν τοῦ Τσάρου. Επειδὴ διατηρεῖται αὐτὸν ἀπό της σημερινῆς αγγελλομένης ανεληφθησαν 18 ατομα. Ἡδη ἀγγέλλεται ἡ ἡ παράτησις τοῦ ἐπὲ τῶν σπατιωτικῶν ψυστροῦν.

Δί τε υπέροπτοι είς Λιγυστινού μόδησις ἀνα
φέρωνται, ὅτι οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διημένοι
τες ὑπουργοὶ ἐπανέκαμψαν εἰς Κύπρον ἐκ
Ξάνθουν ἢ τοῦ λιμένος τῆς Πορτοφού-
Θης τρία ἔτερα ἀγγειοκατασκευασμένα σκάφη,
ή "Εκλά" "Δέ" καὶ "Δόν".

τῆς του πρωθυπουρογού Ραγκήπ—πισσᾶ
μὲ τοῦ ἐπὶ τῶν τραπιώτεκών "Αραβί. Ἀγ-
γέλλειται συγχρόνως ὅτε ἐν συνεδριάσει
αὐτῶν οἱ Γεν. πρόξενοι απέφασισαν ν' ἀπο-
γάγγική κυβέρνησις ἔδωκε διπτα-
γάς προμηθείας μεγάλης ὅπλων καὶ ἀπο-
στειλῶν, πιστίνειται δὲ ὅτι θέλει καλίστε
τὸ στρατόν τὴν ἐφεδρίας.

κρούσμασι την πρότασιν τοῦ υπουργιῶν
περὶ διορισμοῦ μικτῆς ἐπιμοτίς τρὸς ἀ-
νικρωτῶν διὰ τὰς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σφαγαῖς,
αἱ Σητήσιαι δὲ ταχθαὶ ἢ αὐτηραν· τὴν
τυφωρίαν τῶν ἔνδχων μεταξὺ τῶν ὄβολων
συγκαταλέγοντες πολλὰ ὄργατα τῆς ἔξου
σιας.

Ἐν τούτοις καθά ἐκ Αὐρηλίου τὴν ποὺς αὐτῆς, δι' ἣς κοινωνοῖς τυλεγράφη- γραφούσι, αἱ προταρατζεναι εἰδίωσον ματιν Διβίς παρθή ἀπέφερε, ἅτι ἁ

